

բազմաթիւ ուրիշ տապանադրերու հետ, եւ առաջին անգամ ըլլալով հոս կը հրատարակեմ: 22 տողնոց, երկաթազիր տապանազիր մըն է, յանգաւոր:

«Այս է շիրիմ եւ բնակարան եւ խորափիտ գերող մարդկան, Աստ կա եդեալ Մէլիք Աղայն: Խոնարհոզի Պ(ա)րոն հօջայն: Իր սա յամաց չորս իննական, վայելչագեղ տիպ անմամն, Հայոց մեծաց թվական, որ էր անցեալ կրկին շրջան: Այլ եւ է թիւ աւելի լման, փոխեցաւ սա հոգոց կայան. Մեծ որդ(ի)ն սայ է հօջային, Սաֆար անուն այր պատուական. Յորժամ որ գա ի դատաստան, Յ(իսու)ս Ք(րիստո)ս անմահ արքայն, Ի յերկնային արքայութեան, արժան առնէ զՄէլիք Ա(ղ)այն. Ամէն: Թվ(ի)ն Ռ. Հ. Ա. (1622)»:

Տապանադրին համաձայն՝ Մէլիք Աղայն մեռած ըլլալով «յամաց չորս իննական» (= 4×9), այսինքն՝ 36 տարեկանին (1622ին), ուրեմն՝ ծնած ըլլալու է 1586ին: Այս 36ին կ'ակնարկէր թերեւս վերեւ մեր թուարկած յիշատակարանին «ի հասակս երեք տասին» բացատրութիւնը:

Իր տապանին մօտ կը գտնուի նաեւ կնոջ շիրիմը, որուն վրայ կը կարգամ.

«Այս է շիրիմ եւ դիատուն
Աստ կա եդեալ Խաթուն Նաշխունն
Թվին Ռ. Ե. եւ Զ. (= 1636),
Մահուամբ փոխի յանմահութիւն»:

ԽՕԶԱՅ ՖՈՒՆԳՈՒԼ

Սոջայ Սաֆարի երկրորդ որդին է Սոջայ Ֆոանդուլ: Ինք է վերջին ստացողը Նոր Զուղայի հաւաքման թիւ 36 մագաղաթեայ Աւետարանին, որ իր մանրանկարչութեամբ շատ կարեւոր ձեռագիր մըն է, Իգնատիոս մանրանկարիչի ձեռքէն¹⁸: Ընտանիքի ճիւղազրութեան տեսակէտով շատ շահեկան յիշատակարան մըն ալ հոս կայ, զոր կ'արտագրեմ.

«Զվերջին ստացող աստուածազարդ եւ հոգէբուխ սուրբ Աւետարանիս Պարոն Ֆոանդուլն, որ ետ վերստին նորոգել զսայ ի թվին Ռ. Հ. (1621), յիշատակ հոգոյ իւրոյ եւ ծնողաց իւրոց. հաւրն իւրոյ առատայմիտ եւ հեզահոգի պարոնաց պարոն Սոջայ Սաֆարին, եւ

18. Յիշեալ թ. 36 ձեռագրի մանրանկարներուն մասին ընդարձակօրէն խօսած եմ «Անահիտ»ի մէջ, բազմաթիւ նկարներու նմանահանութեամբ (տպ. Փարիզ, 1939, թ. 3, էջ 32-44):